

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Staatssecretaris van Financiën przeciwko D.G. Kiebackowi

(Sprawa C-9/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ pracowników — Przepisy podatkowe — Podatki dochodowe — Dochody osiągane na terytorium państwa członkowskiego — Pracownik niebędący rezydentem — Opodatkowanie w państwie zatrudnienia — Przesłanki)

(2015/C 279/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona przeciwna: D.G. Kieback

Sentencja

Artykuł 39 ust. 2 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie opodatkowując dochody pracownika niebędącego rezydentem, który wykonywał działalność zawodową w tym państwie członkowskim przez część roku, odmówiło przyznania temu pracownikowi korzyści podatkowej uwzględniającej jego sytuację osobistą i rodzinną ze względu na fakt, że chociaż osiągnął on w tym państwie członkowskim wszystkie lub niemal wszystkie swoje dochody tego okresu, to jednak dochody te nie stanowiły zasadniczej części jego dochodów podlegających opodatkowaniu w trakcie całego rozpatrywanego roku. Bez wpływu na tę wykładnię pozostaje okoliczność, że pracownik ten wyjechał w celu wykonywania działalności zawodowej w państwie trzecim, a nie w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – CO Sociedad de Gestión y Participación SA i in./De Nederlandsche Bank NV oraz De Nederlandsche Bank NV/CO Sociedad de Gestión y Participación S i in.

(Sprawa C-18/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Ubezpieczenie bezpośrednie inne niż ubezpieczenie na życie — Dyrektywa 92/49/EWG — Artykuły 15, 15a i 15b — Ocena ostrożnościowa nabycia i zwiększenia znacznego pakietu akcji — Możliwość obwarowania zatwierdzenia planowanego nabycia ograniczeniem lub wymogiem)

(2015/C 279/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: CO Sociedad de Gestión y Participación SA, Depsa 96 SA, INOC SA, Corporación Catalana Occidente SA, La Previsión 96 SA, Grupo Catalana Occidente SA, Grupo Compañía Española de Crédito y Caución SL, Atradius NV, Atradius Insurance Holding NV, J.M. Serra Farré, M.A. Serra Farré, J. Serra Farré, De Nederlandsche Bank NV

Strony pozwane: De Nederlandsche Bank NV, CO Sociedad de Gestión y Participación SA, Depsa 96 SA, INOC SA, Corporación Catalana Occidente SA, La Previsión 96 SA, Grupo Catalana Occidente SA, Grupo Compañía Española de Crédito y Caución SL, Atradius NV, Atradius Insurance Holding NV, J.M. Serra Farré, M.A. Serra Farré, J. Serra Farré

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającą dyrektywę 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecią dyrektywę w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie), zmienioną dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że wspomniana dyrektywa nie sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie zezwalało na mocy swojego ustawodawstwa krajowego właściwemu organowi krajowemu, w sytuacji, w której organ ten mógłby skutecznie sprzeciwić się planowanemu nabyciu na podstawie art. 15b ust. 2 tej dyrektywy, na obwarowanie zatwierdzenia planowanych transakcji nabycia ograniczeniami lub wymogami, czy to z własnej inicjatywy, czy też poprzez sformalizowanie zobowiązań zaproponowanych przez potencjalnego nabywcę, pod warunkiem że prawa tego potencjalnego nabywcy wynikające ze wspomnianej dyrektywy nie zostaną naruszone.
- 2) Dyrektywę 92/49, zmienioną dyrektywą 2007/44, należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ krajowy nie jest zobowiązany do ustanowienia wobec potencjalnego nabywcy ograniczeń lub wymogów przed sprzeciwieniem się planowanemu nabyciu. W przypadku gdy organ ten postanawia obwarować zatwierdzenie planowanego nabycia ograniczeniami lub wymogami, owe ograniczenia lub wymogi nie mogą być oparte na kryterium, które nie znajduje się wśród kryteriów wymienionych w art. 15b ust. 1 wspomnianej dyrektywy, ani wykraczać poza to, co jest konieczne do tego, aby planowane nabycie spełniało te kryteria.
- 3) Artykuł 15b ust. 1 dyrektywy 92/49, zmienionej dyrektywą 2007/44, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on co do zasady temu, aby właściwy organ krajowy ustanowił wobec potencjalnego nabywcy wymóg odnoszący się do struktury korporacyjnej przedsiębiorstwa, dotyczący, jak w sprawie w postępowaniu głównym, składu rad nadzorczych zakładów ubezpieczeniowych, których dotyczy planowane nabycie.

Do sądu odsyłającego należy ustalenie, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy w postępowaniu głównym, czy wymóg ten jest konieczny do tego, aby transakcje nabycia rozpatrywane w postępowaniu głównym spełniały kryteria określone w tym przepisie.

(¹) Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverfassungsgericht – Niemcy) – Peter Gauweiler i in./
Deutscher Bundestag**

(Sprawa C-62/14) (¹)

**[Odesłanie prejudycjalne — Polityka gospodarcza i pieniężna — Decyzje Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w sprawie szeregu szczegółów technicznych bezwarunkowych transakcji monetarnych Eurosystemu prowadzonych na wtórnych rynkach obligacji skarbowych —
Artykuły 119 TFUE i 127 TFUE — Kompetencje EBC i Europejskiego Systemu Banków Centralnych —
Mechanizm transmisji polityki pieniężnej — Utrzymanie stabilności cen — Proporcjonalność —
Artykuł 123 TFUE — Zakaz monetyzacji długów państw członkowskich należących do strefy euro]**

(2015/C 279/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverfassungsgericht